

ஐந்தெழுத்து மொழிவழி மொழிவழி மொழிவழி மொழிவழி இலங்கை ஆகக் கிரமிப்புக்கு உள்ளாகும் நிலைமை கணிந்து சலெல்லுகின்றது. இந்த நிலைமையை உருவாக்கும் மல்தனம் உயர்ந்தபட்ச சலுகைகளை அன்றாடம் பெறுகின்றது. சர்வதேச மல்தனம் தேச மல்தனத்தை விழுங்கி ஏப்பமிடும் வகையில் இச்சலுகைகள் வாரி வழங்கப்படுகின்றது. உலகமயமாதலின் சலெல்லக் கழந்தையாக இலங்கையைச் சீராட்டி வளர்க்கும் ஏகாதிபத்தியங்கள், இதனடிப்படையில் உள்நாட்டில் ஏற்படும் எந்த நெருக்கடியிலும் உதவத் தயாராகவே உள்ளது.

2003 மார்ச் மாதல் 50 லட்சத்துக்கும் மேல் வரிகட்டக் கட்டிய வருமான உடையோருக்கு 30 சதவீத வரிச் சலுகை வழங்கப்பட்டது. பெரும் மல்தனத்துக்கு வரிச் சலுகை இதன் மலம் வழங்கப்பெற்றது. சிறிய மல்தனம் பெரிய மல்தனத்தை விட அதிக வரிகட்ட நிர் பந்திக்கப்பட்டது. அடிப்படையில் தேசிய மல்தனம் முடமாகப்பட்டது. பெரிய மல்தனத்தின் உற்பத்திச் சலெவ வரிச் சலுகை மலம் குறைக்கப்பட்டது. இதன் மலம் தேசிய மல்தனங்கள் பெரிய மல்தனத்துடன் போட்டியிட முடியாத நிலையில் முடக்கப்படுகின்றது. இதனை விட 2002-ம் ஆண்டுக்கான வரவு சலெவில் துறைமுகம் மற்றும் விமான நிலையம் வரி அறவீடுகள் 0.75 சதவீதத்தில் இருந்து 0.5 சதவீதமாக வரி குறைக்கப்பட்டது. வளிநாட்டுப் பொருட்களின் விலையை உள்ளூர் சந்தையில் குறைக்க இது உதவியுள்ளது. விமான நிலையம் மற்றும் துறைமுக வரிகளைக் குறைத்ததன் மலம், அன்னிய உற்பத்தியாளர்களுக்கு அதிக சலுகை வழங்கப்பெற்றது. அதே நேரம் வளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதியாகும் பொருளிலும் அன்னியன் அதிகம் லாபம் பெறும் வகையில் வரி குறைப்பு வழங்கப்பெற்றது. பெரும் வரிச் சலுகை பெறும் நிறுவனங்கள் லாபங்களுடன் திடீர் ரனெத் தலமற்றவைவது இலங்கையில் அன்றாட நிகழ்வாகின்றது. இப்படி 2003-இல் 67 தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டன. 50000 தொழிலாளர்கள் இதனால் வேலை இழந்தனர். இவை எதுவும் நடத்தினால் மூடப்படவில்லை. மல்தனத்தைக் கடத்திச் சென்ற போதே இவை மூடப்பட்டன. பல வளிநாட்டு மல்தனங்கள் எந்த அறிவிப்பும் இன்றி நாட்டைவிட்டே சென்றன. தொழிலாளர் சம்பளங்களையும் கட்ட சூருட்டிச் கொண்டே தலமற்றவாகிவிடுகின்றன. சட்டப்படி எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாத பாதுகாப்பை உலகமயமாதல் மலம் மல்தனம் பெற்றுள்ளதால், இது ஒரு சாதாரண அன்றாட விடையமாகிவிட்டது. தொழிலாளர்கள் வீதியில் வீசப்படுவது அன்றாட நிகழ்வாகி உள்ளது.

Written by பி.இரயாகரன்
Monday, 31 May 2004 20:40 -

மறுபுறத்தில் உழைக்கும் மக்கள் மலே சூமகைகள் பெருகிச் செல்லுகின்றது. 2004 மாசி மாதம் உலகவங்கி ஆலோசனையைக் கொடுக்க மின்சாரக் கட்டணத்தை 3.50 சதத்தில் இருந்து 5.75 சதமாக உயர்த்த மின்சாரப்பணியைப் பாரிசு செய்தது. 2.25 சதத்தால் ஏற்படும் உயர்வு தரையில் முடிவடைமாற்றி அமைக்கும் என்பதால், அதை பின்போட்டோள்ளனர். 2003 வரவு - செலவு திட்டத்தில் அத்தியாவசியப் பொருளான மா, சீனி, வெங்காயம், பருப்பு, கிழங்கு, வீட்டு எரிவாயு, மருந்து என்பவற்றிற்கான 10 சதவீத வரி 15 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. அதே நேரம் ஆடம்பர பொருளாக வரி 20 சதவீதத்தில் இருந்து 15 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்பது அன்னிய மஹத்தனத்துக்குச் சேவை செய்வதுதான் என்பது தெரிவித்தது. தனிப்பட்டவர்கள் உடனடியாக வறுமையை விலக்கி வந்ததால் முடியாத சமூக அவலம் பெருகும் போது, அவர்களின் வாழ்வுக்கு ஆதாரமான அடிப்படையான பொருட்களின் மலே வரி அதிகரிக்கின்றது. அந்த மக்கள் வாங்க வக்கற்ற பொருட்களுக்கு வரி குறைக்கப்படுகின்றது. மலே குடிசைகளின் வரவு செலவில் பாதிக்காத வகையில் ஒன்றை ஒன்று சரிசெய்தும் வரவுசெலவு, அவர்களின் நலன்களைப் பேணுவதில் அக்கறையாக இருக்கின்றது. அன்னியனுக்கு அதிக விற்பனையையும், அதிக லாபத்தை பெறும் வகையில் ஏழைகளின் வயிற்றில் அடித்துக் கொடுக்கும் கொள்கை கையாளப்படுகின்றது.

அன்னிய உரக் கம்பனிகள் விரும்பியவாறு விலைநிரையம் செய்து கொள்ளையடிக் கும் ஏகபோக உலகளாவிய கொள்கையை இலங்கை அரசும் அபிவிருத்திப் பின்பற்றுகின்றது. இலங்கையின் பாரம்பரியமான விவசாயத் துறை அழித்து விட்டு, அதன்மீது எந்தப் பிரயோசனமும் அற்ற இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் பயன்படுத்தி வெடிபொருளான நஞ்சை உரமாக விவசாயிகளின் தலையில் சூதும்; கொள்கை தொடருகின்றது. விவசாயக் கொள்கையை மாற்றுவதில் உலகமயமாதல் அனுமதிக்காது. இதில் கிடக்கும் ஏகபோகக் கொள்கையை காலத்துக்குக் காலம் அதிகரித்து வகையில் சிறையாட்கின்றது. இதற்குத் தாளம் போடும் தசிய அரசுகள், அதை விவசாயிகளின் தலையில் கட்டக்கின்றது. சிறிய மானியம் ஒன்றை வழங்குவதன் மூலம் அதை நேரடியாகவே அன்னிய உரக் கம்பனிக்கு முன் கட்டியே தானமாகக் கொடுத்து விடுகின்றனர். இதன்மீது 2002-இல் உரத்தின் விலையை 525 ரூபாயாக அதிகரித்த அதே நேரம், மானியமாக உரக் கம்பனிக்கு 150 ரூபாயை வழங்கினர். இப்படி வழங்கிய அரசு விவசாயிகளின் மூதுகில் 375 ரூபாயை சூமக்கக் கோரி விவசாயத் துறை மூடமாகும் கொள்கையை அமல் செய்கின்றது. இதன் மூலம் தசிய உற்பத்திகளை மூடக்கி, உணவுப் பொருட்களையும் இறக்குமதி செய்யும் கொள்கை பின்படியாக அமலுக்கு வருகின்றது.

1990-இல் இலங்கையின் மொத்த வருமானத்தில் விவசாய உற்பத்தி 23.2 சதவீதமாக இருந்தது. இது மொத்த விலை வாய்ப்பில் 44.7 சதவீதத்தைப் பிடித்தியெய்தது. இது 2000-ஆம் ஆண்டில் தசிய வருமானத்தில் 19.4 சதவீதமாக இருக்க, இந்த துறை சார்ந்த உழைப்போ 36 சதவீதமாகியது. இது 2001-இல் தசிய வருமானத்தில் 19.4 சதவீதமாக இருக்க, இந்த துறைசார்ந்த உழைப்பு 32.4 சதவீதமாக குறைந்தது. வறுமையும், தொழில்

Written by பி.இரயாகரன்
Monday, 31 May 2004 20:40 -

இழப்பும் அதிகரித்துச் செல்வத்தைப் புள்ளிவிபரம் காட்டுகின்றது. 1997ம் ஆண்டு உலகவங்கி நிபந்தனைக்கு இணங்க, தசேய அரசு அரிசி இறக்குமதிக்கு இருந்த தீர்வை வரியான 35 சதவீதத்தை நீக்கி 10.5 சதவீதமாக்கியது. இது போல் பல்வகை பொருட்களின் தீர்வை வரியைக் குறைத்ததன் மூலம், விவசாயமே ஓட்டுமொத்தமாக நாசமாகியுள்ளது. பல்வகை நாட்களில் விவசாயத் தீர்வை 31 சதவீதமாக்கி இருந்த போதும் இலங்கையில் அது 10.5 சதவீதமாகியுள்ளது.

அடிப்படை விவசாயத்தை அழிக்கவும், அன்னியனை நம்பி விவசாயிகள் கையேந்தி நிற்கும் தசேயக் கொள்கை திட்டமிட்ட வகையில் விரிவாக்கி வருகின்றது. அன்னிய உரம், கிருமிநாசினி, விதைகள் அற்ற விவசாயம் என்பது, அறவே அற்றுப் போய்விட்டது. ஏகபோக அன்னியக் கம்பனிகளின் நிபந்தனைகள் தான் தசேயக் கொள்கையாகின்றது. உலகளாவிய உணவுப் பொருட்களின் விலையை அவர்கள் தான், தமது சொந்த விலையின் மூலம் நிர்ணயம் செய்வதாக மாறிவிட்டது. இதன் மூலம் நாட்டை முடக்கவும், அடிப்பணியை வகைக்கவும் முடியும். உதாரணமாக இலங்கையில் கிருமிநாசினியின் பயன்பாடு 1950 இல் 20000 தொன்னாக இருந்தது. இது 2000 ஆண்டில் 212 000 தொன்னாக அதாவது 10 மடங்குக்கு மேலாக மாறியுள்ளது. அதாவது ஆசிய நாடுகள் அனைத்தையும் விட இலங்கையில் வருடம் 28 மடங்கு அதிக அளவில் கிருமிநாசினி பயன்படுத்தப்படுகின்றது. உலகில் பல நாடுகளில் தடை செய்யப்பட்டவரை இலங்கையில் சாதாரணமாகவே விற்ப்பாடுகின்றது. உலகமயமாதலின் செல்லக் குழந்தையாக இலங்கை நாடு இருப்பதால், வழங்கும் கடன் உரமாகவும், கிருமிநாசினியாகவும் அதாவது நஞ்சாகவே வாரி வழங்கப்படுகின்றது. உலகச் சந்தையில் எது தோல்விகொண்டதோ, எது தடை செய்யப்படுகின்றதோ அவை எல்லாம் இலங்கைக்குக் கடன் என்ற பெயரில் கொட்டிக் குவிக்கப்படுகின்றது. உலக மூலதனம் நொந்து போகக் கூடாது என்பது இலங்கைத் தசேயவாதிகளின் இரகசிய மனப்பான்மையாக உள்ளது. சொந்த மக்களும், சொந்த நாடும் எப்படிப் போனாலும் கவலைப்படாத குறையாகத் தசேய வாதங்களும், கைக் காலித்தனமும் தான் ஜனநாயகமாகிப் போயுள்ளது.

அன்னியனுக்கு மக்களின் பெயரில் மானியத்தையும், வரிச் சலுகைகளையும்; சட்டப் பார்வையாக்கும் இலங்கை அரசு, வரியைக் கட்டாத முதலாளிகளுக்கு வரிச் சலுகையை வழங்கும் கொள்கையை கையாளுகின்றது. 1996-97-க்கு முற்பட்ட காலத்தில் வரிகட்டாததோடு வரி விலக்கு வழங்கியதன் மூலம் 5600 கோடியை முதலாளிகளுக்குத் தாரைவார்த்துக் கொடுத்தனர். இது ஒரு முடிவற்ற தொடர்தான். 2002-இல் மக்களிடம் அறிவித்த வற்றுவரியான 2000 கோடி ரூபாவை, வர்த்தக நிறுவனங்கள் அரசுக்குத் தரவில்லை என்று வரி அறிவிடும் நிறுவனம் அறிவித்துள்ளது. வரியை ஏழையிடம் பூட்டி மூடிடும், முதலாளியிடம் தரவில்லை என்று சொல்ல மட்டுமே முடியும். அதுவும் மக்களிடம் அவர்களே ஏமாற்றி அறிவிட்ட மறைமுக வரியைக் கட்ட முதலாளிகளிடம் இருந்து பெற முடியாத மூலதன அதிகார மையங்கள், வரிச் சலுகை கொடுக்கக் கோரி அதிக சமர்ப்பிக்கவே முடியும்; நம்பினாலும் நம்பாவிட்டாலும் இது தான் ஜனநாயகம்.

இது மட்டுமா எனின் இல்லலை. இலங்கையில் 32000 கம்பெனிகள் இருப்பதாகவும், அதில் 9000 கம்பெனிகளே 2000-2001-க் கான கணக்கை சமர்ப்பித்ததாகவும், 2850 கம்பெனிகளே வரி கட்டியதாகவும் அரசே அறிவித்துள்ளது. வேட்பிக்கையான பெயரளவிலான ஜனநாயகமான அரசாங்கம். ஆட்சி என்பது மல்தனத்தின் ஆட்சி தான்; என்பதும், அரசு என்பது மல்தனத்துக்கு தாளம் போட மட்டுமே உள்ளது என்பதை இது மீண்டும் எமக்கு நிறுவுகின்றது. 2003-ம் ஆண்டு அரசு பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் 19,186 உள்ளாட்சுக் கம்பெனிகள் வரி செலுத்துவதாகவும், 246 வளெரிநாட்டுக் கம்பெனிகள் மட்டுமே வரி செலுத்துவதாகவும் அறிவித்தனர். இதனைவிட 175,346 பேர் வரி செலுத்துவதாகக் கிறீனர். பல ஆயிரம் கம்பெனிகள், தனிநபர்கள் வரி கட்டுவதில்லை என்பதை பாராளுமன்றத்தில் ஒத்துக் கொண்டனர். இதில் வளெரிநாட்டு நிறுவனங்களும் அடங்கும். இலங்கையில் சில ஆயிரம் வளெரிநாட்டு நிறுவனங்கள் கொள்ளையிடுகின்றன. ஆனால் 246 நிறுவனங்கள் மட்டுமே சலுகை அடிப்படையில் சிறிய தொகையை வரியாகக் கட்டுகின்றன. மூதலாளிகளுக்கு வரியை முற்றாக நீக்குவது என்பதே மல்தனத்தின் உலகமயமாதல் கொள்கை. இதனடிப்படையில் வரிக் குறைப்பு, வரிச் சலுகை, வரி நீக்கம் மானியங்கள் என்று பலவற்றைத் தேசிய அரசுகள் வாரி வழங்குகின்றன. மக்களிடம் மறைமுகமாக வர்த்தக நிறுவனங்கள் திரட்டும் வரியைக் கட்ட, மல்தனம் திமிருடன் கொடுக்க மறுக்கின்றது. அரசும், அரசு இயந்திரமும் மல்தனத்தின் நலன்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது அதனடிப்படையில் இயங்குவதால், மல்தனத்திடம் வரிகளை அறவிடுவது என்பது முடியாது. விரும்பின் வரி நீக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட மானியமாக அதை விட்டுவிட வேண்டும். இதனை ஒரு பெரும்பான்மை வாக்குகள் மலம் ஜனநாயகப்படுத்தி விடுவதே காலத்துக்குக் காலம் நடக்கின்றது. மக்கள் மூதுக்கு முறிய மல்தனத்துக்காக அனாதை தையும் சூழ்ந்து நிற்க வேண்டியது அவர்களின் ஜனநாயகக் கடமை என்பது உலகளவிய உலகமயமாதல் கொள்கையாகும்.

இப்படி மானியங்கள், சலுகைகள், வரிச் சலுகைகள் என ஒருபுறம் வழங்கிய படி, மறுபுறம் அதை ஈடுசெய்ய அரசுத் துறையை அவர்களுக்கே மானியமாக விற்றுவிடுவது என்று அறிவித்து விடுகின்றனர். அரசுத் துறையை விற்பதன் மலம் 1000 கோடி ரூபாவைத் திரட்ட உள்ளதாக அறிவித்தனர். வளெரிநாட்டவனுக்கு இலங்கையை விற்பதன் மலம் அவர்களிடம் வளெரிநாட்டு மானியமாக 1000 கோடி ரூபாவைத் திரட்ட திட்டமிட்டனர். இதனைவிட வளெரிநாட்டுக் கடனாக 5,000 கோடி ரூபா திரட்ட உள்ளதாக அறிவித்தனர். வரவு செலவில் பெரும்பகுதி கடன் கொடுப்பனவாகும், வட்டிக்கும் மீண்டும் சென்று விடுகின்றது. வரவு செலவகைச் சமர்ப்பிப்பதே வளெரிநாட்டவனுக்கு வட்டி மற்றும் கடன் கொடுப்பனவாகக் கொடுப்பதற்காகவே ஒழிய மக்களுக்குச் சேவை செய்ய அல்ல. அரசானது மல்தனத்துக்குச் சேவை செய்வதைக் கொள்கையாகவோ ஜனநாயகமாகவோ ஆக்கி விட்ட பின், அரசு நிறுவனங்களதைத் தனியார் மயமாக்குவது அடிப்படையாகக் கொள்கையாகின்றது. மூதலில் அதை நடட்டமடநைத்ததாக காட்டுவது தொடங்குகின்றது. கடந்த 10, 15 வருடங்களில் அரசுத் துறைகள் நடட்டமடநைத்ததாகக் கிறியே அரசுத் துறைகள் உலகம் முழுவதும் விறகப்படுகின்றன. இந்த வகையில் அரசு - பொதுத் துறைகள் அனாதை தையும் தனியார் மயமாக்க அரசாங்கம்

Written by பி.இரயாகரன்
Monday, 31 May 2004 20:40 -

திட்டமிட்டுள்ளது. இதற்காக அது வருடம் 150 முதல் 200 கோடி நட்டமடவைதாக கண்குரலிடுகின்றது. இதே போல் பெற்றோலியம் கட்டி ஸ்தாபனம் 2150 கோடியும், மின்சார சபை 1560 கோடியும், கட்டி ஹவா மொத்த விற்பனை நிலையம் 830 கோடியும், தபால் திணைக்களம் 230 கோடியும், இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபை 210 கோடியும் நட்டமடவைத்துள்ளதாக அரசு அறிவித்துள்ளது. இதனைத் தெரிவித்த நிதி அமைச்சர் கே.என்.சொக்சி தனது பதவிப் பிரமாணத்தில் ‘‘சீர்திருத்தம் வருத்தம் மிகுந்தது’’ என்ற கறி, தசேயச் சொத்துக்களை அந்நியனுக்கு விற்பதற்கான ஒரு நியாயவாதத்தை முன் வைத்துள்ளார். அத்துடன் ‘‘மக்களாகக் குறிப்பிட்ட காலம் எங்களுடன் தாங்கிக் கொள்ளுமாறு கேட்கவேண்டாம்’’, அதன்படி அவர்கள் குறைந்த பட்சம்; ஒரு வித்தியாசமான சித்திரத்தைக் காண்பார்கள்’’ எனவும் கறியுள்ளார். இப்படியாக அரசுப் போக்குவரத்துத் துறை முதல் பல துறைகள் தனியார் மயமாகின்றது.

அரசாங்கத்தின் மற்றொரு கொள்கை தனியார் தசேய உற்பத்திகளை அன்னியருக்குத் தாரைவார்ப்பதாகும். இதற்கு முதல் படியாக அவர்களை மீளமுடியாத கடன்காரர் ஆக்குவதாகும். நவீன இயந்திரத்தை உற்பத்தியில் புகுத்துவது என்ற பெயரில், அன்னிய இயந்திரங்களைப் பெரியளவில் புகுத்த கடன் தாராளமாக வழங்கப்படுகின்றது. இதன் மூலம் அன்னிய இயந்திரத்துறை கொழுக்கும் அதே நேரம், இத்துறைகள் அன்னிய மலதனத்துக்குப் பிப்படியாக அடிமைப்பட்டோர் சிதைந்து அழிவதை துரிதமாக்கின்றது. இதன்பித்தையில் சிறிய மற்றும் மத்திய உற்பத்திக் குக் கடன் வழங்க என அரசு 3500 கோடி ரூபாவை 2004-ம் ஆண்டுக்கு ஒதுக்கியுள்ளது. இதனைவிட அன்னியக் கடன் கொடுப்பனவுகள் பல இதற்கு என சிறப்பாகப் பெரிய அளவில் வழங்கப்படுகின்றது. இதன் மூலம் சிறிய மற்றும் மத்திய தசேய உற்பத்திகள் மூடக் கப்படுவது எதார்த்தமாகின்றது. அன்னிய உற்பத்திகள் சந்தையைக் கைப்பற்றுவது இலகுவானதாகின்றது. இலங்கையில் பிப்படியாக அன்னிய மலதனம் பெருகி வருகின்றது. தசேய மலதனம் சிறுத்து சிதைந்து வருகின்றது.

கடனுக்கு வளியில் நாட்டை விழுங்கும் வகையில் வளிநாட்டு மலதனம் இலங்கையில் பெருகி வருகின்றது. 2001 இல் 8.2 கோடி; டொலராக (அண்ணளவாக 820 கோடி ரூபா) இருந்த வளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகள், 2002-இல் 23 கோடி டொலராக (2300 கோடி ரூபாவாக) அதிகரித்தது. 2003-இல் வளிநாட்டு நேரடி முதலீடுகள் 5000 கோடி ரூபாவாக அதிகரித்தது. இதனை அரசாங்கம் தங்கள் மலோன வளிநாடுகளின் நம்பிக்கையைக் காட்டுவதாகப் பற்றியது. தாம் வளிநாடுகளுக்கு கைக்கலிகளாக இருப்பதை பாராட்டுகின்றன என பதையே பெருமையாகப் பற்றுகின்றனர்.

கடந்த சில வருடங்களில் அன்னியன் வருகை பொருளாதாரத் துறையில் என்றுமில்லாத வகையில் ஊடுருவுவதானது - நாடு அடிமையாகிச் சில வதையேக் காட்டுகின்றது. நாட்டில் மொத்த வளிநாட்டுச் சொத்துக்கள் 2003 இன் கட்சிப் பகுதியில் 290 கோடி

Written by பி.இரயாகரன்
Monday, 31 May 2004 20:40 -

அமெரிக்க டொலராக (அண்ணளவாக 29000 கோடி ரூபாவாக) அதிகரித்துள்ளது. இது ஆண்டு இறுதியில் 300 கோடி அமெரிக்க டொலராக (அண்ணளவாக 30,000 கோடி ரூபாவாக) உயரும் என்று பெருமையுடன் அரசு அறிவித்து இருந்தது. இது சும்மா ஐந்து மாதங்களுக்குக் கட்டிய இறக்குமதிச் செலவை ஈடுசெய்யக் கட்டியதாக இருக்கும் என்று பீற்றியது. அன்னிய மலதனத்தின் வருகை, 2002-ம் ஆண்டை விட பத்து சதவீதம் ஏற்றுமதியை அதிகரிக்க வதைத்தது. கதைத்தொழில் ஏற்றுமதி 2 சதவீதம் அதிகரிக்க இது காரணமாக இருந்தது. நாடு மறுகாலனி எல்லையில் தன்னையிலைநிறுத்தி நிற்கின்றது. தசைய வருவாய்க்கு நிகராக அன்னிய மலதனம் நாட்டில் புகுந்துவிட்டது. கடன், தசைய வருவாயை மிஞ்சி நிற்கின்றது. வருடாந்த கடன் கொடுப்பனவுக்கான வட்டி தசைய வருவாயைத் தாண்டி நிற்கின்றது. தன்னையே சூதந்திர நாடு என்று சொல்லக் கட்டிய எந்தத் தகுதியும் இலங்கைக்கு கிடையாது. பொருளாதார ரீதியாக மறுகாலனிய அடிமை நிலையில் ஏற்கனவே இலங்கை கடந்து சென்றுவிட்டது.

2003-இன் முதல் பத்து மாதங்களில்; நான்கு தடவைகள் வட்டி வீதங்களையே மத்திய வங்கி குறைத்தது. இதன் மூலம் வியாபாரம் மற்றும் கதைத்தொழில் மலதனங்கள் கொழுத்தன. கடன் வழங்கலுக்கான வட்டி விகிதம் 2001 இல் 22.4 சதவீதமாக இருந்தது. இது 2003-இன் தொடக்கத்தில் 12 சதவீதமாக குறைக்கப்பட்டது. 2003 செப்டெம்பரில் அது மலேயம் குறைக்கப்பட்டது 9.3 சதவீதத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இதன் மூலம் வங்கித் தொழிலுக்கும், தனியார் துறையினருக்கும் லாபம் பெறுகிறது. வட்டி விகிதங்களின் குறைப்பு மலதனத்துக்கு மற்றொரு கொடியாகும். வட்டியாளுக்கு குறைக்கப்பட்டது? அன்றாட மக்களின் சமீபப் பணத்துக்கே வட்டி விகிதங்கள் குறைக்கப்பட்டது. இது நேரடியாகப் பெரு மலதனத்துக்கு விசேட சலுகையாகியது. மக்களின் சமீபப்புகள், ஓய்வூதியப் பணங்கள் (ஓய்வூதிய பணச் சமீபப் 32000 கோடி ரூபா உள்ளது) என்று, பல பத்தாயிரம் கோடி ரூபா மீதான வட்டி விகிதங்களின் குறைப்பு நேரடியாக மக்களுக்கு மலே திணிக்கப் பெற்ற மலேதிக சூமையாகியது. மக்களின் வாழ்வு மலேயம் கீழே தள்ளப்பட்டுள்ளது. அரசு, மக்களின் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு விட்ட நிலையில், வழங்கிய வட்டிக்கு தானே வட்டி விகிதங்களை குறைத்ததன் மூலம், மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தின் அளவைக் குறைத்துக் கொண்டது. அதை அன்னியனுக்குக் கொடுப்பதன் மூலம் சவேசை செய்வ முடிகின்றது. மற்றொரு பக்கத்தில் பெரும் மலதனங்களும், அன்னிய மலதனங்களும் சொந்தப் பணத்தை வதைத்துக் கொண்டு முதலீடுவதில்லை. மாறாக மக்களின் அன்றாட சமீபப்புகளை அபகரித்தே, அதைக் கொண்டே மலதனத்தை பெருக்கி வந்தன. அதாவது மக்களைச் சூறையாடி வந்தன. அரசுத் துறைகளைக் கட்ட மக்களின் சமீபப் பணத்தைக் கொண்டு வாங்குகின்றன. வட்டி விகிதக் குறைப்பு என்பது மலதனங்கள் மக்களின் பணத்துக்கு வழங்க வேண்டிய வட்டி விகிதத்தை மீண்டும் மடங்கு குறைத்துள்ளது போலும். இதனால் அவர்களின் லாபம் சில மடங்காகியுள்ளது. மக்களின் சமீபப்புகைக் கொண்டு வங்கிகள் நடத்தும் பலவற்று சூதாட்டத்தில் ஏற்பட்ட கொழுப்பு, வட்டி விகிதக் குறைப்பால் அதிர்ஷ்டம் தலையாலத் திரியாத அளவில் விசிறியபித்தது. குறைந்த வட்டி பணத்தின் விசிறல் தொடர் மாபிக் கூடியிருப்புகளில் பெருமளவில் முதலீடுப்படுகின்றது. வட்டி விகிதங்களை குறைக்கக் கோருவது உலகமயமாதலின் அடிப்படை நிபந்தனையாகும்; இதன் மூலம் மக்களின் சமீபப்புகை எடுத்து விரும்பியவாறு கொள்ளையிடவும், அதைக் கொண்டு அந்த நாட்டுக்கே கடன் கொடுக்கும் கொள்கையையும் உலகளவில் வற்றிப் பெற்று வருகின்றது. இந்த வகையில்

Written by பி.இரயாகரன்
Monday, 31 May 2004 20:40 -

இலங்கையிலும் இது உடனடியாக நடவடிக்கைக்கு வந்துள்ளது.

அத்துடன் மக்களின் சமீபப்புப் பணத்தையே எக்கொடுக்க முடியாத நிலையை இலங்கை அடைந்துவிட்டது. மீள் கொடுப்பனவையின் தள்ளும் முயற்சியாகவும் இந்த வட்டி விகித குறைப்பைப் பயன்படுத்தினர். முன்பு 3 ஆண்டு முதிர்ச்சிக் காலத்தை உடைய 14.95 சதவீத வட்டி விகிதத்தில் திறைசேரி உண்டியல் விற்க முயன்றனர். அதாவது மீண்டும் வருடத்துக்குப் பணத்தையே எக் கொடுக்க முடியாது. அன்று அதை விற்க முடியவில்லை. பொதுவான உயர் வட்டி விகிதங்கள் இதனை அனுமதிக்கவில்லை. ஆனால் வட்டிக் குறைப்பைக் கொள்கையாகி, அதிரடியாக 4 முறை 2003-இல் குறைத்ததன் மூலம், சமீபப் பள்ளிகளைத் தொடர்பு திக் குள்ளாக்கினர். இதனை மீலதனமாகி வங்கிகள் ஜனவரி முதல் ஓகரோபர் வரையான காலப் பகுதியில் 9.4 வீதம் என்ற வட்டி வீதத்தில் 10, 15, 20 ஆண்டுகால திறைசேரி உண்டியல்களை 3600 கோடி ரூபாவைக் கொடுக்க மீளப் பெற முடியாத நிலையை ஏற்படுத்தினர். மக்கள் தமது சமீபப்புகளை ஓரேயடியாக மீளப் பெறுவதைத் தடுக்கும் வழியில், தொடர்பு பணப் பத்திரங்களை விற்க வட்டிக் குறைப்பு மலையும் உதவி வருகின்றது.

மக்கள் மலேவான பல முனையைத் தாக்குதலினால் அதிகரித்து வரும் வாழ்க்கைச் செலவை எக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் மக்கள் அல்லாட்கின்றனர். பல விலையேற்றங்கள் தொடராக அமல் செய்யப்படுகின்றது. உதாரணமாக 2003 ஜூன் மாதம் முதல் போக்குவரத்துக் கட்டணத்தைத் தீர இடத்துக்கு 40 சதவீதமும், காறுகிய தீர்த்துக்கு 60 சதவீத உயர்வை ஏற்படுத்தியது. இது போல் வீதிகளைப் பயன்படுத்தும் வாகனங்களாக வரி அறவிடும் முறை ஓகஸ்ட் மாதம் முதலாம் திகதி முதல் நடவடிக்கைக்கு வந்தது. இதன்படி, வாகனங்களை வருடந்தோறும் பதிவுசெய்யும் போதும், பெற்றோல், டீசல் விநியோகத்தின் போதும் இந்த வரியை அரசு மறைமுகமாக அறவிடத் தொடங்கியுள்ளது. மக்களின் வாழ்வியல் மலேவான தொடர் தாக்குதலால் மக்கள் விழிப்புற்று மீலதன அமைப்புகள் ஆபத்தை ஏற்படுத்தாத விதத்தில், தனியார் துறையில் உள்ள 62 லட்சம் பேருக்கும், 10 சதவீத சம்பள உயர்வையும் வழங்குமாறு தொழில் அமைச்சர் மஹிந் சமரசிங்க முதலாளிமார்களிடம் கஞ்சிக் கேட்கின்றார். 10 சதவீத சம்பள உயர்வையேக் கொடுக்க சட்டம் போடவில்லை. இரந்து கேட்பதே ஜனநாயகப் பண்பாகியுள்ளது. அரசு ஊழியர்களை வலையில் இருந்து நீக்க உலகமயமாதல் கோருகின்றது. இதனை ஆராய திஸ்ஸ தெய்வநேத்ரா ஆணைக்குழுவின் சிபாரிசுக் கமைய 30 சதவீதமான அரசு ஊழியர்களை வலையிலிருந்து ஓய்வு பெறச் செய்யும் வகையில் திட்டம் ஒன்றை சமர்ப்பித்தது. இதற்கென ஏகாதிபத்தியமும், உலக வங்கியும் சிறப்பு நிதிகளைக் கொடுக்கின்றது. பணத்தையேக் கொடுத்தும், சில சலுகைகளைக் கொடுத்தும் அரசு ஊழியர்களை அகற்றுவதன் மூலம், அரசுத் துறையைத் தனியார் மயமாக்க உலக வங்கி கோருகின்றது.